

بیانات در جمع دانشجویان و اساتید دانشگاه صنعتی امیرکبیر / ۱۳۷۹/۱۲/۰۹

یک عده هم انقلابی مثبت بودند. حاضر بودند آبرویشان را هم خرج کنند. آن‌جایی که فکر می‌کردند وجودشان می‌تواند کمکی بکند، با همه‌ی وجود حاضر بودند. اگر جبهه بود، یک‌طور؛ اگر دانشگاه بود، یک‌طور؛ اگر میدان فرهنگی یا سیاسی بود، وارد میدان می‌شدند. انقلابی منفی، خودش را از کار کنار می‌گیرد؛ اما اگر یک وقت کاری هم به دستش افتاد، مثل آدم‌هایی که هیچ کاری در دستشان نیست، حالت منفی‌بافی و شکل اپوزیسیون به خودش می‌گیرد؛ کانه در هیچ کاری مسوولیت ندارد! انقلابی مثبت حتی اگر هیچ‌کاره هم باشد، خودش را مسوولترین افراد می‌داند و وارد میدان می‌شود.

بیانات در دیدار رئیس جمهوری و اعضای هیات دولت / ۱۳۸۰/۰۶/۰۵

من می‌بینم گاهی اوقات بعضی اشخاص کارهای زیادی می‌کنند، اما اصلاً توجه ندارند. بازه این است که بعد هم در موضع معترض و اپوزیسیون می‌نشینند! آقا سیزده، چهارده سال در راس یک وزارتخانه بوده؛ محصول کار، مطلقاً غیرقابل قبول است؛ حالا به جای این‌که ما برویم بگوییم آقا شما بعد از سیزده، چهارده سال چرا محصول کارتان این است، او طلبکار است که به من کمک نکردند! این حرف معنا ندارد. جایی داشته باشید برای این‌که این معنا را سوال و مشخص کنند، که ببینیم چرا این‌گونه حرف می‌زنند.

بیانات در دیدار اعضای مجلس خبرگان رهبری / ۱۳۸۲/۰۶/۲۱

این جمهوری اسلامی، امروز در مقابل نظام سلطه‌ی جهانی ایستاده است. به تعبیر سیاستمدارها، اپوزیسیون نظام سلطه جهانی، امروز جمهوری اسلامی است. تنها جایی که تمام‌قد در مقابل این نظام سلطه که مبتنی بر دو رکن سلطه‌گر و سلطه‌پذیر است - هیچ ثالثی وجود ندارد - ایستاده، جمهوری اسلامی است. کشورهای دیگر ممکن است گاهی حرفی بزنند، نمونه‌ی نشان بدهند؛ اما در مقابل این نظام سلطه نایستاده‌اند.

ما نظام شیطنانی موجود در دنیا را با ارائه‌ی یک نظام صحیح، که منطبق بر عقل و بر خواست انسان‌هاست، تخطئه می‌کنیم. این نظام، نظامی است که متکی بر عدل در روابط همه‌ی انسان‌ها با یکدیگر است؛ نه فقط در روابط انسان‌های داخل کشور؛ لذا همه‌ی فراعنه علیه ما ائتلاف کرده‌اند. شما ببینید که در دنیا کدامیک از فراعنه‌ی بزرگ و کوچک و از شیاطین قد و نیم‌قد بودند که با جمهوری اسلامی مخالفت و معارضا نکردند؛ اما ما بالاخره برهه‌های مختلف را گذرانیم و امروز مشاهده می‌کنید که جمهوری اسلامی محکم در مقابل همه‌ی اینها ایستاده است، و نشان می‌دهد که می‌تواند بایستد. و اگر ما خودمان - که حالا بعد عرض خواهیم کرد - مقداری خودمان را جمع‌وجور کنیم، مقداری بهتر کار کنیم، بیشتر بیندیشیم و قویتر عمل کنیم و جدیتر عزم به خرج دهیم، بسیاری از همین مشکلات و ریخت‌وپاشهایی که در اطراف مشاهده می‌شود، می‌توانیم جمع و برطرف کنیم.

بیانات در دیدار اعضای مجلس خبرگان رهبری / ۱۳۸۲/۱۲/۲۷

البته بعضی از اظهارات داخلی هم این امید را در آنها تقویت می‌کرد؛ چه در زمینه‌های فرهنگی، چه در زمینه‌های سیاسی، چه در زمینه‌های اقتصادی. این‌که نظام اسلامی به‌عنوان یک معترض، و به قول خود حضرات، به‌عنوان اپوزیسیون نظام جهانی، در نقطه‌ی بی‌دنيا - که خیلی هم حساس است - ظاهر شده بود، در واقع این را کم‌رنگ می‌کرد. ناگهان سند چشم‌انداز بیست‌ساله به عنوان سیاست‌های نظام و مطالبات و سیاست‌های رهبری مطرح می‌شود؛ آن‌وقت در پیشانی این چشم‌انداز، این‌طوری می‌آید که «ایران کشوری است توسعه یافته»، تا می‌رسد به این‌جا: «با هویت اسلامی و انقلابی و الهام‌بخش در جهان اسلام». معلوم می‌شود خواب آشفته‌ی بی‌دنيا که در دل آنها امید به‌وجود آورده بود، خواب بی‌تعبیری است. یعنی همه‌ی برنامه‌های پنج‌ساله‌ی بی‌دنيا که از سال ۱۳۸۴ شروع خواهد شد و بر اساس سند چشم‌انداز بیست‌ساله خواهد بود، باید در این خط و در این جهت باشد؛ همه باید اسلام انقلابی و ایران اسلامی را به معنای واقعی کلمه دنبال کنند و در جهان اسلام الهام‌بخش باشند.

بیانات در دیدار زائرین و مجاورین حرم مطهر رضوی / ۱۳۸۲/۰۱/۰۱

همبستگی و اتحادتان را حفظ کنید. دشمن، اتحاد مردم را هدف گرفته است. دشمن، ساده‌لوحانه به نفوذی‌ها و مزدوران خود در میان مردم دل بسته؛ این یک خیال خام و واهی است. امروز امریکایی‌ها هدفهای خود را آشکار بیان می‌کنند؛ این هم یکی از نکته‌های خدا برای مستکبران است. می‌گویند ما در ایران به کسانی که به اهداف امریکایی‌ها کمک کنند، کمک مالی می‌کنیم. اینها ملت ما را نشناخته‌اند؛ لذا صریحاً سخن از این می‌گویند که ما می‌خواهیم در داخل ایران با پول، معارض و - به قول خودشان - اپوزیسیون درست کنیم. همه باید بدانند؛ کسی که با پول امریکا و با حمایت دولتمردان امریکا بخواهد برای منافع امریکا کار کند و قیافه‌ی اپوزیسیون به خودش بگیرد، در چشم ملت ایران منفورترین انسان است. همه‌ی ملت ایران، بخصوص نجیگان، جوانان، دانشجویان و کسانی که حوزه‌ی تأثیری فراتر از حوز و جوش خودشان دارند، بدانند امروز علاج همه‌ی مشکلات این کشور، همبستگی و مشارکت عمومی است.

بیانات در دیدار جمعی از دانشجویان استان کرمان / ۱۳۸۲/۰۲/۱۹

در تجربه‌ی غربی، عدالت اجتماعی و حتی دموکراسی واقعی نیست. شما ببینید امروز در کشورهای پیشرفته‌ی غربی - به قول خودشان - اپوزیسیون به معنای واقعی کلمه وجود ندارد؛ اختلاف بر سر این است که به عراق حمله کنیم یا نکنیم؛ حزب کارگر در انگلیس معتقد به حمله است، حزب محافظه‌کار معتقد است که نه، حمله نکنیم. در فرانسه، فلان آقا معتقد است که با اسرائیل این‌طوری برخورد کنیم؛ دیگری معتقد است که نخیر، آن‌طوری برخورد کنیم. در اتریش و جاهای دیگر هم همین‌طور است. دعوا بر سر این نیست که اصول پذیرفته شده‌ی آن کشورها مورد خدشه قرار بگیرد و خدشه‌کننده اجازه داشته باشد در صحنه‌ی انتخابات یا تبلیغات وارد شود یا به او اعتنایی بشود؛ این‌طوری نیست. در دوره‌ی قبل ریاست‌جمهوری امریکا شخصی که جزو دو حزب معروف امریکا نبود، آمد وارد صحنه شد؛ ثروت زیادی هم داشت و پول زیادی هم خرج کرد؛ اما مطلقاً نگذاشتند به مراحل مقدماتی و ابتدایی انتخاب هم برسد؛ با شیوه‌های گوناگون و روش‌های خاص، او را از صحنه خارج کردند.

بیانات در دیدار مردم آذربایجان شرقی / ۱۳۸۵/۱۱/۲۸

من بارها گفته‌ام که طراحان سیاست‌های امریکایی و انگلیسی در ایران، آذربایجان را نشناخته‌اند، به خاطر این است؛ اینکه من می‌گویم مردم تبریز را نشناخته‌اند، به خاطر این است. اینها می‌خواهند با توهمات، ملت ایران را تکه‌تکه کنند؛ بی‌عقلی می‌کنند می‌آیند سراغ آذربایجان. آذربایجان نقطه‌ی ثقل ملت ایران است؛ یکی از عمده‌ترین مراکز حیات ملت ایران است. این ایران‌شناسها، آذربایجان‌شناسها برای مقاصد ابلهانه‌ی خودشان می‌آیند سراغ تبریز و سراغ آذربایجان و یک مشت مزدور نادان از اینها پول می‌گیرند، آنها را فریب می‌دهند، طراحان سیاست‌های خارجی هم فریب این چهار تا مزدور را می‌خورند. تا حالا هر حادثه‌ای از سوی ضدانقلاب در تبریز یا در آذربایجان اتفاق افتاده است، خود آذربایجانها جواب داده‌اند. شما پادتان هست - حالا شاید خیلی از جوانها یادشان نباشد، اما اغلب پادشان است - که اول انقلاب، عده‌ای را از خارج تبریز به اسم مبارز و به اسم اپوزیسیون آوردند که مرحوم شهید مدنی را محاصره کردند. از بیرون که کسی نیامد برای دفاع از انقلاب، خود مردم تبریز وقتی صحنه را دیدند، آمدند بیرون. تبریز، خودکفاست؛ آذربایجان، از لحاظ غیرت انقلابی و دفاع از انقلاب خودکفاست. این

چیزهاست که انسان می‌فهمد اینها آذربایجان را نمی‌شناسند، ایران را نمی‌شناسند، مردم ایران را نمی‌شناسند. طراحان سیاستهای ضدانقلاب در دنیا - چه در سرویسهای اطلاعاتی امریکا، چه در سرویسهای اطلاعاتی انگلیس و دیگران - که برای ملت ایران و برای سرنوشت انقلاب، به خیال خودشان دارند طراحی می‌کنند، مردم ایران و این حقایق ماندگار در میان ملت ما را نمی‌شناسند.

□

مقالات مرتبط با کلیدواژه «اپوزیسیون» :

رفتارشناسی سیاسی اپوزیسیون در قدرت / نویسنده : داوود مهدوی‌زادگان / ۱۳۸۱/۰۱/۰۱

اپوزیسیون و امنیت داخلی جمهوری اسلامی ایران / نویسنده : جعفر حق‌پناه / ۱۳۷۸/۰۲/۰۱